

ΕΒΙΩΜΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΜΕΤΑΓΥΜΝΑΣΙΑΚΕΣ ΑΓΩΝΙΕΣ

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ σὲ λίγες ήμέρες θὰ κλείσουν.
'Ο περισσότερος μαθητόκοσμος θὰ κάμη τις έ-
πιθυμητὲς διακοπές του. Θὰ χαρῇ τὸ καλοκοί-
ρι καὶ θὰ ξεφαντώση. "Ωσπου νάρθη πάλι τὸ
φθινόπωρο..."

Διὰ τοὺς ἀποφοίτους δύμως τὸν γυμνασίων
τίθεται ωρὸς καὶ ἀγχόδες τὸ πρόβλημα τῶν εἰ
σαγωγικῶν ἔξετάσεων. Τὸ ἐναγώνιο ἔργοντα:
«πῶς θὰ μποῦμε στὶς ἀνώτερες σχολές» σφίγ-
γει τὴν καρδιά τους· καὶ ἀπορροφᾶ τὴν σκέ
ψιν τους. Τὸ πρόβλημα, ποὺν ὑπῆρχε ἕξ χρό-
νια, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ στὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ-
ὗν καὶ καταθλιπτικό. Γὸ πρόβλημα αὐτό, ποὺν
ἔχει τὶς ἀκόλουθες πινγές περίπου:

EINAI ἀλήθεια ὅτι μεταξὺ γυμνασιακοῦ καὶ πανεπιστημιακοῦ κύκλου ύφισταται ίλιγγιώ δῆς ἀπόστασις. Κατὰ κανόνα ἡ διδαχθεῖσα σὲ ὁ γυμνάσιο ὕλη δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔξασφιλίσῃ εἰς τὸ ηριό διὰ τὸ πα' επιστήμιο. Κατὰ κανόνα ἡ ἐργασία τοῦ γυμνασίου δὲν ἀρκεῖ διὰ τὸ ἀνοιγμα τῆς πανεπιστημιακῆς πόρτας. Κατὰ κανόνα ἡ φροντίς τοῦ γυμνασίου δὲν ἀσκεῖ διὰ τὴν ἐπιτυχία. Χρειάζεται νὰ μεσολογήσῃ τὸ «φροντιστήριο». Χρειάζεται η νέημένη καὶ ἐντατικὴ προσπάθεια. Χρειάζονται ξενύχτια καὶ ἀγωγίες...

ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ό ρυθμὸς ἐργασίας εἶναι ύποτονικός. Καὶ εύθυνεται διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν κυρίως ή Πολιτεία, ποὺ μεριμνᾷ καὶ τυοβάζει διὰ τὴν στιλπνὴν κροῦστα τῆς ἐπιδεύξεως καὶ ἀδιαφροεῖ διὰ τὴν ούσια. Καθηγηταί, μαθηταί καὶ γονεῖς, φαίνεται, ἔχουν συ ηθίσει στὴν κατάστασιν αὐτὴν τῆς χαλαρότητος καὶ μένουν εὐχαριστημένοι, ὅσο διαρκεῖ. Πινηγύρια σήμερα, ἑορτασικὲς ἐκδηλώσεις αὔριο. Ὁργάνωσις χοροεσπερίδων σήμερα, συμμετοχὴ στὴν διεξαγωγὴν κάποιου ἐράνου αὔριο. Ἀνέβασμα στὴν σκηνὴν θεατρικῶν πραστάσεων σήμερα, πραγματοποίησις πολυημέρου ἐκδρομῆς αὔριο. Ἀθλητικὸί αγώνες σήμερα, γυμναστικὲς ἐπιδείξεις αὔριο. Καὶ χρειάζεται δι' ὅλα αὐτὰ προετοιμασία· καὶ προσπάθεια καὶ χρόνος. Ὡς χαμένες εύκαιστες.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστροβίσας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Αὕτη ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσι Σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστέν» (Ιωάν. 17,3)

³ Ήλθε διά νά κάνη ώραίαν τὴν ζωήν μας δόκυρος. Μίαν ζωὴν χρυσολάμπουσαν ἀπό ἀρετάς καὶ μὲ καρδίαν πάντοτε εὔχαρι, χωρὶς τὴν ἀμαρτεωλὴν λύπην. Ἀλλὰ δό σκοπέως του ἥτο μεγαλειωθέστερως ἀκόμη. ² Ήλθε νά μας βεβαιώσῃ μὲ δόλον τὸ θεῖον

ματωση με ολον το οποιον
κύρος του, δτι δὲν πρέπει
να μάς λυπή ή προσωρι-
νότης. διδτι μάς έχει προ-
ορίσει διά μίαν ζωὴν χω-
ρίς τέλυς, ἀρκει να τηοή
σωμεν κάποιους δρους
«Αὕτη έστιν ή αἰώνιος
ζωὴ, οὐα γινώσκωσι Σε-
τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν
και ον ἀπέστειλας Ἰησοῦν
Χριστόν.» Δὲν υπάρχει
ἄνθωπος μὲ σώας τὰ
φοένας, ποὺ να μὴ ποθήσῃ
να ζήσῃ δυο τὸ δυνατό
περισσότερον. Και εἰς τὴν

πλέον σοβιχράν ἀσθένειαν.
ἡ δοποία φέρει δπωσδήπο
τε τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸ
βαθύτατον γῆρας, δὲν ὑ-
πάρχει ἀνθρωπός, ποὺ νὰ
μὴ δέχεται μὲ πολλὴν χα-
ράν διαβεβαιώσεις, ζτι δὲν
κινδυνεύει ἡ ζωή του.
Πρὶν μερικά χρόνια ἔξετε-
λέσθη ἔνας θανατοποιοί-
της, ὁ πασιγνωστος Τσέ-
σμαν. Ὁ δυστυχές ἐκεῖ-
νος νέις, τόσον ἀγωνιώ-
δις ἥγαπησε τὴν ζωήν,
ὅτε διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ
ἀπομακρύνῃ δύον περισ-
σότερον ἡμποροῦσε τὴν

φοβεράν ἡ ἡμέρα τῆς ἑ-
λεσεως τῆς πειθῆς, κα-
γινε νὰ μάθη νομικά
τὸ κελλί του. Κατέρθι-
μὲ τὴν νυιούσθειάν
νὰ κάνη κάθε τόσον
θάς ἐνστάσεις καὶ ἔπι-
παρατεινη τὴν ζωή
ἐπι δῶδεκα ἔτη Τοῦτο
ναι ἔνα ἀπὸ τὰ ἀναρίθ-
τα παραδείγματα, ποὺ
νηγυρικῶς διακηρύσσει
πόσον τροσκεκολλημέ-
ειναι δ ἀνθρωπος εἰς
ζωήν, καὶ πόσον ἀφα-
στου ἀξίας εἰναι τὸ
ρον τοῦτο τοῦ Θεοῦ.

τὸν ἀγωνισθή τοῦτον πόδαν εἰς δύναμιν δέ Κύριος μᾶς βεβιστώνει, ὅτι ἡ ζωὴ μας ἀρχίζει. Τελειώνει σωματικῶς εἰς τὸν φθαρτὸν τοῦτον κόσμον. Δέν ἔξαφανται ζεται οὐμως. Ἡ πνοὴ τῆς ζωῆς συνεχίζεται καὶ πέρα απὸ τὰ ἀνθρώπινα. Συνεχίζεται εἰς Ἑναντίον τῶν πάντων, πάνωραίον, καὶ διάχαρον. Ἡ αἰώνια ζωὴ εἶναι δι’ δλους δικαίους καὶ ἀδικους, ἀνθρώπους καὶ κούργους. Μὲ μόνην τῆς δισφοράν, δικαίων καὶ τῶν ἀγίων αἰώνια ζωὴ είναι πάμφυλλη, πανωραία, δλόχαρη, ἵνα διαρκέσῃ καὶ χαρωπόν θεῖο τραγούδι. Αὔτοι σταύρωσιν διατίθενται, μαίνει δὲ λόγος «αὕτη στιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἣν Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελιδον

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΩΝΑΣΗΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ "Ελλην καὶ πάλι ἐθαυματούργησε. Σπουδαῖος κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πλήρους ἐπιτυχιῶν ζωῆς του· σπουδαῖος καὶ μετὰ τὸν θάνατό του. 'Ο Αριστοτέλης Ωνάσης ἡγιολούθησε τὸν δρόμο τῶν μαγάλων εὐεργετῶν τῆς Ἑλλαδος. Διέθεσε τὴν μισή ἀπὸ τὴν κολοσσαίαν προσώπου του στὴν ὑπηρεσία τῆς

Πατρίδος. Καὶ ἔξι γράπτισε μνήμη ἀγαθὴ καὶ αἰώνια.
ΑἽζει λοιπὸν νὰ καταταγῇ σε διά πάνθεο τῶν με-
γάλων Εὔροντες.

ΟΤΕ ΚΑΙ Ν. ΣΥΛΛΑΤΑ

ΜΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ του δ Πρεδρως της κοινότητος Ν. Συλλάτων κ. Χοήρος Τσερέας, που δημοσιεύεται στις «Έλευθερες Φωνές», διαμαρτύρεται, διότι δ ΟΤΕ δὲν συμπεριέλαβεν ακόμη στὸ αὐτόδιοτο δίκτυο τὴν μεγάλη κοινό.ηια τῶν Ν. Συλλάτων, μολονότι τοθι ἐγένετο διὰ τὶς γειτονικές κοινότητες Ν. Καλλικρατείας καὶ Ν. Τριγλιας, καὶ δὲν ἔχορήγησε τηλεφωνικές συσκευές, μολονότι ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμοῦν γύρω στὶς ἑκατὸ αἰτήσεις.

Είναι άποριας ξέιπο διατί δ ΟΤΕ δὲν συνέδεσεν
άκρην τὰ Ν. Σύλλας εἰ μὲ τὸ αὐτόδματο τηλεφωνικό
τοι δίκτυο, ἀφοῦ ἔχει συνδέσει μ' αὐτῷ δλα σχεδόν
τὰ χιλιάδα τῆς Καλαμαριάς καὶ τῆς Κασσάνδρας. Μᾶς
φαίνεται ἡ παράλειψις αὐτή τελείως ἀδικαιολόγητος
καὶ ἄστοχος. ἐπὶ πλέον διατί δὲν γίνει οἱ ἡ τηλεφων
νοδότηγις τόσων κατοικῶν; Πόσο καρό θὰ πρέπη να
περιμένουν οι ἀνθρώποι;

περιμένουν οι ανεργοί τους,
Ο ΟΤΕ έχουμε τὴν γνώμη ὅτι δέν διαθέτει ὅλα
περιθώρια ἀναβολῆς. Νῦν στεύση δόλοτακδώς διά νὰ ἐν
τάξῃ τὰ N. Σύλλατα στὸ αὐτόματο δικτυο καὶ νὰ τη-
λεφωνοῦδοτήσῃ. Θύσους ήση τὸ ἔζητεσαν.

Ο. Σ. Γ. ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΗΣ

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΙΝ του δ Δήμος Ν. Μουδανιών, πού δημοσιεύεται στις έστατερικές σελίδες, εύχαριστει τὸν Ειρηνοδικη Ν. Μουδανιών κ. Γεώργιο Μπαζμπαγιάννη διά τις προσφέρθεισες κατά τὴν διάρκεια τῆς έημαρχίας του ύπηρεσιες πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ δημού νόμου Δήμου.

Είναι ἀπολύτως δικαιολογημένη ἡ ἔκφρασις εὐχαριστιῶν. Ο κ. Μπαρμπαγιάννης ἐσήκωσε τεράστια βάρος τοῦ ἀπονεμομένου δικαιου στὴν Χαλιφική. Καὶ τὸ ἐσήκωσεν ἐπιτυχώς. Φύδχθησε καὶ τὰ ἔβγαλε πέρα.

•Αλλά και ως δήμαρχος Ν. Μουδανιών δέν ύστερησε. Μέ σοβαρότητα και άποτελεσματικότητα διεκδικεί περαίωσε τό ανατεθέν έογο. Και νά προσθέση κανεὶς σ' όλα αύτά τὴν παρτικολούθησιν μεταπτυχιακῶν σπουδῶν και τὴν μελέτη δι' ἔξετάσεις στὸν δικαστικό κλάδο (ἥη επέτυχε και ως τακτικός δικαστής μετατίθεται στὴν Θεσσαλονίκη).

Αντοχή, θέλησις, ικανότης. Τι άλλο να πούμε;

Η ΚΟΙΝΗ ΗΣΥΧΙΑ

ΕΙΣΗΛΘΑΜΕ πλέον στὸ καλοκαίρι. Εἶναι ἡ περίοδος, πεὶ δὲ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀπόλυτο ἀνάγκη νὰ ἔξασφαλισῃ μετημβρινὴ καὶ νυκτερινὴ ἥσυχια. Εἶναι ἀδιανόητο νὰ ύποφέρουν οἱ μοχθοῦντες συνάνθρωποι μᾶς διὰ νὰ ξεφαντώνουν καὶ νὰ κάνουν τὰ κέφια τους ἐλάχιστοι.

Δι' αυτό κρίνομε ἐπιβεβλημένο νὰ ἐκδοθεῖν ἀπὸ τώρα αὐστηρὲς δικταγές καὶ νὰ ληφθοῦν ἀποτελεσματικά μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ήσυχίας.

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΣΕ ΠΟΛΛΑΣ έκκλησίες τοῦ νομοῦ μας ὑπάρχουν εἰκόνες, ποὺ ἔχουν σημαντικὴ δρχαιολογικὴ ἀξία. Ο ναοὶ δυως αὐτοῖ, κατὰ κάποιο ποσοστό, παραμένουν ἀνάσφαλιστοι. Συνεπῶς οἱ εἰκόνες εἰναι ἐκτεθειμένε σιὸν κλυδυνο τῆς κλοτῆς.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Τὸ δωμάτιο μου εἶναι κάπως ἀπέμαρτυρισμένο ἀπό τὸ τηλέφωνο· μεσολοβεῖ ἐξ ας μακρὺς διάδρομος θὰ χτυπήσει στὰ διπλανὰ δια μερίσματα Δίχως νὰ προ λόβω νὰ σιγουρευτῶ ἀπό ποῦ προέρχεται τὸ κου διύνισμα, νιώθω ἔνα ἑλστήριο, νὰ τινάξεται μέσα μου καὶ τεντώνεται ἡ προ σκή μου. Βέβαια, διαν συνεχίσθει τὸ κουδούνι σμα, καταλαβαίνω ἄν εἰ ναι δικό μους ἡ τὸ διπλανῶν. Τὸ καλοκαίρι, δύως, μπερδεύονται ἀκόμα τε ριστέρειο οἱ ἥχοι, γιατὶ μὲ ἀνοιχτὲς μπαλκονόπορ γονται τὰ τηλέφωνα καὶ τὰ κουδούνια τῆς ἀντικρυνῆς πολυκατοικίσ—ἀντικρυνῆς σημαίνει μόλις δύο μέτρα ἀπόσταση ἀπό τὸ μπαλκόνι μου. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ λιγότερο, ἄν σκε φτεῖ κανεὶς τῶς κοι ὅμιλος φυβέντες φτάνουν στ' αὐτιά μου, τόσο δυνατὰ ἥτα λιστᾶ, ποῦ εἶναι σὰ νὰ κάθονται μερικοί στὸ δω μάτιο μου καὶ νὰ συζητῶν διχώς νὰ μὲ λογαριάζουν. Γελούμε δυνατὰ τὴν ὠρα ποῦ προσπαθῶ νὰ συγκεν τρωθῶ, ἀνοίγουν τὸ οαδί φωνο ὃ ἀκατάλληλες ψ ρες, τὰ πατιὰ παίζουν στὰ μπαλκόνι, οἱ κο πέλες τραγουδοῦν καὶ κο φωταγωγοὶ γίνονται στάθμοι μεταδόσεως δια γωνισμοῦ νέων ταλέντων. Οταν ἔρω ὅτι θὰ μοῦ τηλεφωνήσουν εἶμαι σὲ διαρκῆ ἀναρήσιμο. Ἡ ἀ κοή μου τεντώνεται νὰ πιάσει τὸν παραμικρὸ θρυβό, νὰ γλιστρήσει ἀπό τὸ σ' ρμα καὶ νὰ φέρει στὸ ἄλλο τηλέφωνο τὴν σιγ μή που τὸ ὄσχυτα σχη ματίζουν τὸν ἀριθμό. Ο ταν περάσει λιγὸ ἡ ὁσ μὲ πιάνουν οἱ ψηφίες καὶ κάθε τόσο σηκώνω καὶ κλείνω τὸ ἀκουστικὸ μήνυτον δὲν ἀκουμπάει κα λά στὴ συσκευή. Περιμέ νω νὰ ἀκούσω ἐείνο τὸ μονότονό σημα. Μερικές φορές ἔχετάζω τὴν μπορεῖσα ποῦ εἶναι. Εχαρβαλωμένη στ' ἀλήθεια καὶ τὸ σύρμα φθαρμένο, μὲ ξεφύδια, τό

σο ποῦ σιχαίνεσαι νὰ τὸ ἀγγίζεις. Κάποτε ὅπερα διάρκειας, καὶ σύτο πότε θὰ κοπεῖ, καὶ σύτο αὔξανει τὶς ἀμφιβολίες μου. Μπόρει νὰ ναι ἔκει νη ἡ «ερίσιμη» στιγμή. Τὶ ποτα δὲν ἀποκλείεται. Ἡ διώς διαν ἔρω μόνο ποδει περίπου θὰ μοῦ τὴν ἑρωνίαν, νὰ τινάξει μέσα μου καὶ τεντώνεται ἡ προ σκή μου. Βέβαια, διαν συνεχίσθει τὸ κουδούνι σμα, καταλαβαίνω ἄν εἰ ναι δικό μους ἡ τὸ διπλανῶν. Τὸ καλοκαίρι, δύως, μπερδεύονται ἀκόμα τε ριστέρειο οἱ ἥχοι, γιατὶ μὲ ἀνοιχτὲς μπαλκονόπορ γονται τὰ τηλέφωνα καὶ τὰ κουδούνια τῆς ἀντικρυνῆς πολυκατοικίσ—ἀντικρυνῆς σημαίνει μόλις δύο μέτρα ἀπόσταση ἀπό τὸ μπαλκόνι μου. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ λιγότερο, ἄν σκε φτεῖ κανεὶς τῶς κοι ὅμιλος φυβέντες φτάνουν στ' αὐτιά μου, τόσο δυνατὰ ἥτα λιστᾶ, ποῦ εἶναι σὰ νὰ κάθονται μερικοί στὸ δω μάτιο μου καὶ νὰ συζητῶν διχώς νὰ μὲ λογαριάζουν. Γελούμε δυνατὰ τὴν ὠρα ποῦ προσπαθῶ νὰ συγκεν τρωθῶ, ἀνοίγουν τὸ οαδί φωνο ὃ ἀκατάλληλης ψ ρες, τὰ πατιὰ παίζουν στὰ μπαλκόνι, οἱ κο πέλες τραγουδοῦν καὶ κο φωταγωγοὶ γίνονται στάθμοι μεταδόσεως δια γωνισμοῦ νέων ταλέντων. Οταν ἔρω ὅτι θὰ μοῦ τηλεφωνήσουν εἶμαι σὲ διαρκῆ ἀναρήσιμο. Ἡ ἀ κοή μου τεντώνεται νὰ πιάσει τὸν παραμικρὸ θρυβό, νὰ γλιστρήσει ἀπό τὸ σ' ρμα καὶ νὰ φέρει στὸ ἄλλο τηλέφωνο τὴν σιγ μή που τὸ ὄσχυτα σχη ματίζουν τὸν ἀριθμό. Ο ταν περάσει λιγὸ ἡ ὁσ μὲ πιάνουν οἱ ψηφίες καὶ κάθε τόσο σηκώνω καὶ κλείνω τὸ ἀκουστικὸ μήνυτον δὲν ἀκουμπάει κα λά στὴ συσκευή. Περιμέ νω νὰ ἀκούσω ἐείνο τὸ μονότονό σημα. Μερικές φορές ἔχετάζω τὴν μπορεῖσα ποῦ εἶναι. Εχαρβαλωμένη στ' ἀλήθεια καὶ τὸ σύρμα φθαρμένο, μὲ ξεφύδια, τό

δρα ἀργότερα καὶ δὴ τὴν ἄλλη μέρα σκεφτόμουνα διαρκῶς γιατὶ δὲν πρόλα βα νὰ μεταδώσω τουλάχι στον τὰ βασικὰ ἀπό κεῖνα ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ. Ἀλλὰ δὲ γίνεται καὶ νὰ μιλῶ σὰν τελεσίγραφο:

ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Μὲ τὸ τηλέφωνο ἀργεῖς νὰ πλησιάσεις τὸν ἄλλο ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Αλλὰ δὲ γίνεται καὶ νὰ μιλῶ σὰν τελεσίγραφο:

«Πρῶτον...», δέρετον ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Μέτρον ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Βέβαια καὶ τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εκτροχιάζει τὴν κατεύθυν σὴ τους, δὲν πειθούν διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ ἄλιτ τὸ φώναξε ἡ Ελλὰς στὸ φαῦλο Μουσολίνη καὶ ἀντὶ γιὰ στέφανο ἐληῆς τὴν πρόδωσαν ἔκεινοι.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τοῦ Σάκη Παποδημητρίου

νὰ ειμπερδέψω ἡ νὰ ἐπι μένω δικαπιούσεις σὲ μιὰ ἄ ποφη. Μὲ ἐνοχλεῖ ἐκεῖνο τὸ τραβηχτὸ «λοιπὸν» ποδέ συνηθίζουν μερικοὶ γιὰ νὰ δείξουν πώς βιάζονται νὰ τελειώσουν μαζὶ σου. Μὲ παγώνει, μὲ τζακίζει κυ ριολεκτικό. Ιδίως ἀν τυχόνται κάπως φεύγονται ἀπὸ τὴν συσκευή, σὰ νὰ με σολοβεῖ ἔνα φίλο ποδέ πειρασμόντος την κατεύθυν σὴ τους, δὲν πειθούν διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Μὲ τὸ τηλέφωνο ἀργεῖς νὰ πλησιάσεις τὸν ἄλλο ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Αλλὰ δὲ γίνεται καὶ νὰ μιλῶ σὰν τελεσίγραφο:

«Πρῶτον...», δέρετον ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Μέτρον ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Βέβαια καὶ τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εκτροχιάζει τὴν κατεύθυν σὴ τους, δὲν πειθούν διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

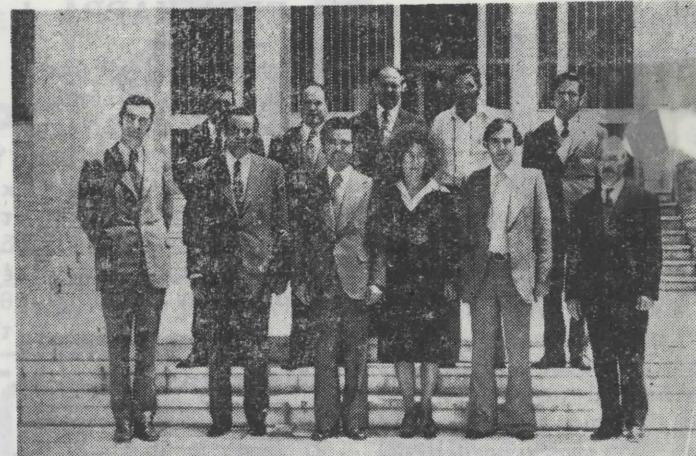
Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι έχουν τὴν Ελλάδα καὶ στάθηκαν σὰν πυρομόχι στὴν Τούρκικη ἀρμάδα.

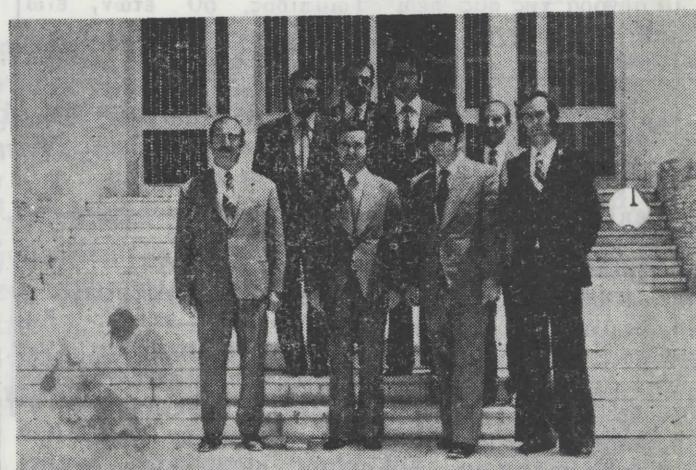
Τὸ θέμα τῶν μεσολαβητῶν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

Εχειστεῖ τὸν ποδέπρεπε διπωσδήποτε νὰ πῶ.

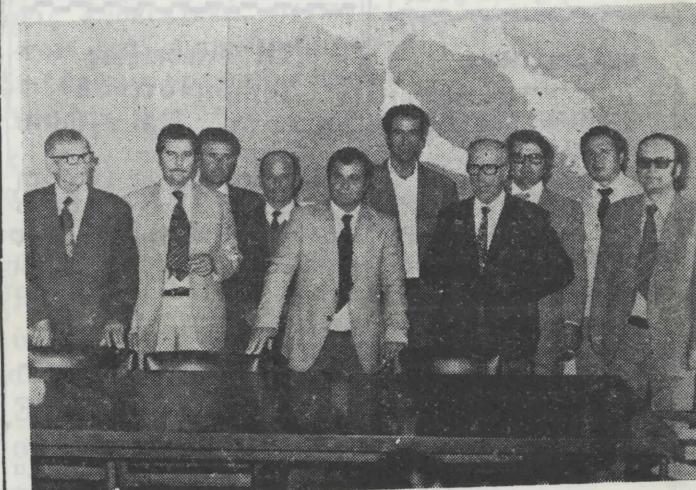
ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Μητρούσου

Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Κασσανδρείας

«Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΪΟΙ»

Τὸ ιστορικὸ ἔργο τοῦ στρατηγοῦ Δημ. Ζάγκλη

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ συγγραφεὺς τῆς πρώτης δξιολόγου Ιστορίας τῆς Χαλκίδης στρατηγὸς Δημ. Ζάγκλης ἐδωσε ἄλλο ἔνα σοβαρὸ καὶ ἀθνωφελὲς πόνημα στὴ δημοσιότητα, ποὺ ἐπιγράφεται «Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΚΑΙΟΙΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΪΟΙ». Στὸ δγκώδες αὐτὸ σύγγραμμα, ποὺ ἔγγιζε τὶς 751 σελίδες, δ. κ. Ζάγκλης ὑπεραμύνεται τῆς ἐλληνικότητος τῆς Μακεδονίας μας μὲ διαίσειστα ἐπιστομικὰ καὶ ιστορικὰ στοιχεῖα, τῆς Μακεδονίας μας ποὺ ἔχει καθαγιασθῆ ἀπὸ ἐλληνικὸ αἷμα, ἀπλήθος αἷμα ἐλληνικό. Μετὰ ταῦτα ἀναλύει τὴν ὑπονομευτικὴν δραστηριότητα τῶν σλαύων γειτόνων μας καὶ τὴν ἀσταμάτητο προσπάθεια τῶν να ἀποσπάσουν ἀπὸ τὴν μητέρα Πατρίδα εἰτὲ μὲ τὴν μεθόδευσιν τῆς Μακεδονίας τοῦ Αιγαίου ἡ τῆς «αὐτόνομης Μακεδονίας» τὴν νενέτειρα τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου τὴν ἐλληνικωτάτη Μακεδονία. Σ' ἔνα σημεῖο τοῦ προλόγου τοῦ διηγματοῦ γράφει:

«Ἄς ἐλπίσωμε δτὶ οἱ ἀρμόδιοι, ὑπεύθυνοι ἀπεναντὶ τοῦ «Ἐθνους καὶ τῆς Ιστορίας, αἱ βάσεις τοῦ διηγματοῦ ἀποτελοῦνται ἐπι-

ΟΡΑΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Ο ΥΠΕΡΤΑΤΟΣ ΝΟΜΟΣ

· Ή Ἐλλάς ἀπέκτησεν ἡ δη τὸ νέο Σύνταγμα τῆς. · Ενα ἀπὸ τὰ πολλὰ, ποὺ ἐδοκίμασε μέχρι τώρα. Μὲ τὸ Σύνταγμα αὐτὸ ἐνισχύεται οσβαρὸ ἡ ἐκτελεστὶ κὴ ἔξ υσια. · Ο πρέσβης, ὑπὸ ὀρισμένες προϋποθέσεις δύναται νὰ κηρύσσῃ τόλεμο, νὰ συνάπτῃ διεθνεῖς συμβάσεις, νὰ νομοθετῇ, νὰ προσφέυῃ σὲ ἡμιφίσμα, νὰ διορίζῃ καὶ παύῃ τὴν Κυβέρνησιν, νὰ διαλύῃ τὴν Βουλή, γὰ κηρύσσῃ τὴν χώρα σὲ κατάστασιν πολιορκίας κ.ἄ.

· Η Ἀντιπολίτευσις ἀντέχθη στὶς ἔνις χυμένες ἔξουσιες τοῦ Προέδρου μὲ τὸ ἐπιχείρημα δτὶ ἔτσι καὶ ταλύται ἡ περιορίζεται ἡ λαϊκὴ κυριαρχία. · Ο Ἀντέρεας μάλιστα ἐπεινὸν ὅτι τὸ νέο Σύνταγμα ἐνθυμίζει τὸ Σύνταγμα Παπαδοπούλου. Διὰ τὸν λόγο αὐτὸ δητὶς ἀντιπολίτευσις ἀπεχώρησε κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν δημοκρατίας, εὑρίσκε τὴν πεμπτοῖσα της στὴν συμπυκνωμένη ἐπισήμανσιν τοῦ Θουκυδίου «κύρῳ ύπο τοῦ πλήθους ἐφέρετο (ἐν νοεῖται δημοκρατίας). Αὐτὸς διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος τούτου.

Πάντοτε διεκρίσσαμε δτὶ κανένα πολίτευμα δὲν εἶναι αὐτοσκοπός. Καλύτερο εἰναι ἑκατὸν, ποὺ σὲ δεδομένη ιστορικὴ ὥρα ἀνταποκρίνεται πληρέστερα στὴν ιδιοσυγκροσία ἐνδὸς λαοῦ, ἐξηπειρετεῖ ἀποδοτικῶς τὰ συμφέροντά του καὶ ἔξοσφαλίζει δμαλὴ καὶ δημιουργικὴ πορεα του μέσα στὸν χρόνο. · Αλλωστε, δπως παρετήρει δημοκρατίας, κάθε μορφὴ καθιερωμένου πολίτευμα τοῦ ἔχει τὴν ἐκτροπὴ τῆς. Η μοναρχία γίνεται τυραννία· ἡ ἀριστοκρατία δημοκρατία· δηλοκρατία. · Ή δρθή ἐφαρμογὴ ἐνδὸς πολιτεύματος ἔξαρται ἀπὸ δύο πατέρων: διὰ τὸν Λαό καὶ τὸν Ηγέτη Κυρίως τὸν Ηγέτη, ποὺ πρέπει πάντοτε νὰ θυτᾶται, κατὰ τὸν Αγάθωνα, δταν εὑρίσκεται στὴν ἔξουσίᾳ, τρία πράγματα: δτὶ κυβερνᾶ ἀνθρώπους· δτὶ πρέπει νὰ διαχειρίζεται τὴν ἔξουσία σύνφωνα μὲ τὸν νόμο· καὶ δτὶ δὲν θὰ κυβερνᾶ αἰώνια.

Φυσικὰ δὲν ἔχουν ἀδικο, δσοι ἐπικαλοῦνται τὴν ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Κάθε ἔξουσία πρέπει νὰ πηγάζῃ ἀπὸ τὸν λαό, νὰ δσκηται διὰ τὸν λαοῦ καὶ νὰ υλοποιηται πρὸς χάριν τοῦ λαοῦ. Οι υποστηρικται τῆς ἀπόφεως αὐτῆς θεωροῦν τὸν δμάστο, τὸ σύνολο, ὡς πρωτεργάτη της ιστορίας. Δι' αὐτοὺς τὸν δείκτη τοῦ πολιτισμοῦ κινοῦν μπροστά αἱ λαοί. Καὶ σ' αὐτοὺς πρέπει νὰ ἀνήκῃ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις.

Οι ἀλλοι προβάλλουν

· Εἰσιπρόσεκτες ἀντιμρήσεις. Τι θὰ συμβῇ, δταν ἔνας λαός μποζοποιητοι, γίνεται ἀλογος δχλος, μεταβάλλεται σὲ καταλυτικὸ πεζόδρομο; Τι θὰ συμβῇ, δτην ἀναδυθοῦν ἀπὸ τὰ σπλάγχνα του δημαρχωγοι, ἀνεύθυνοι, ἀνίκανοι καὶ φαῦλοι; Αὐτοι διατείνονται διὰ τὴν ιστορία γράφουν οι προσωπικότητες, οι ἡγετικὲς φυσιογνωμίες· καὶ ἐπικαλοῦνται ἀναρχία μπροστά παραδείγματα

· Μὲ τὸ τεκμηριωμένο, ἐνθουσιώδες καὶ ρωμαλές του αὐτὸ ἔργο, ποὺ εἶναι προϊόν πατριωτικῆς ἔξαρσεως, δη συγγραφεὺς ύψων ποιου ὑπονομεύονται ἐπι-

δὲν φαίνεται νὰ ἔξασφαλίζῃ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἀλλῆς. · Ο Στάιν, ἔγραψε: «κύρῳ τὴν αἰώνιαν ταύτην ἀντιθέσιν ἀτόμου καὶ γένους ἀσφυκτιώμενον. Μὲ τὸ πνεῦμα εἰμεθα ἀτομισταί, μὲ τὴν καρδιανοινοσταί. Μὲ τὸ πνεῦμα εἰμεθα ἀποθέτης τῶν διατασινούς τοῦ πολιορκίας κ.ἄ.

· Τούχες καὶ τὰ πεπρωμένα τοῦ λαοῦ του στὰ χέρα του. · Αν κάνετε λόγο καὶ διὰ τὶς λαϊκές δημοκρατίες, βεβαιωθῆτε δτὶ ἔκει οἱ λαοὶ ἀπολαύουν τὸσων ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων. Ωστε νὰ μὴ τολμοῦν νὰ βγάλουν ἄχνα ἀπὸ τὸ σόμα τους.

Εύχης ἔογο θὰ ἦτο νὰ ἐπετυγχάνετο κάποιος λογικὸς καὶ ἐπωφελῆς συγκερασμὸς τῶν ἀντιτιθέμενῶν αὐτῶν ἀπόφεων. · Ο Στέφαν Τσιβάλης διεῖ τὴν πολύτιμο καὶ σωστὴ συνταγή: «εἰς τὸν Εθνο-, κάθε ἐποχήν

· Αλλά, ἀν ρίζωμε ζητανόμενα στὴν πολιτικὴ ιστορία τῆς ἀνθρωπότητος, παρατηροῦμε τὰ ἀκόλουθα: η ἀρχαία ἀθηναϊκὴ δημοκρατία, ποὺ ἔθεωρήθη γενέτειρα καὶ πρότυπο τῆς δημοκρατίας, εὑρίσκε τὴν πεμπτοῖσα της στὴν συμπυκνωμένη ἐπισήμανσιν τοῦ Θουκυδίου «κύρῳ ύπο τοῦ πλήθους ἐφέρετο (ἐν νοεῖται δημοκρατίας). Αὐτὸς διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος τούτου.

· Πάντοτε διεκρίσσαμε δτὶ κανένα πολίτευμα δὲν εἶναι αὐτοσκοπός. Καλύτερο εἰναι ἑκατὸν, ποὺ σὲ δεδομένη ιστορικὴ ὥρα ἀνταποκρίνεται πληρέστερα στὴν ιδιοσυγκροσία ἐνδὸς λαοῦ, ἐξηπειρετεῖ ἀποδοτικῶς τὰ συμφέροντά του καὶ ἔξοσφαλίζει δμαλὴ καὶ δημιουργικὴ πορεα του μέσα στὸν χρόνο. · Αλλωστε, δπως παρετήρει δημοκρατίας, κάθε μορφὴ καθιερωμένου πολίτευμα τοῦ ἔχει τὴν ἐκτροπὴ τῆς. Η μοναρχία γίνεται τυραννία· ἡ ἀριστοκρατία δημοκρατία· δηλοκρατία. · Ή δρθή ἐφαρμογὴ ἐνδὸς πολιτεύματος ἔξαρται ἀπὸ δύο πατέρων: διὰ τὸν Λαό καὶ τὸν Ηγέτη Κυρίως τὸν Ηγέτη, ποὺ πρέπει πάντοτε νὰ θυτᾶται, κατὰ τὸν Αγάθωνα, δταν εὑρίσκεται στὴν ἔξουσίᾳ, τρία πράγματα: δτὶ κυβερνᾶ ἀνθρώπους· δτὶ πρέπει νὰ διαχειρίζεται τὴν ἔξουσία σύνφωνα μὲ τὸν νόμο· καὶ δτὶ δὲν θὰ κυβερνᾶ αἰώνια.

· Διαθέτει υπερεκουσίες καὶ κρατᾶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς θητείας του τίς

· Τούχες καὶ τὰ πεπρωμένα τοῦ λαοῦ του στὰ χέρα του. · Αν κάνετε λόγο καὶ διὰ τὶς λαϊκές δημοκρατίες, βεβαιωθῆτε δτὶ ἔκει οἱ λαοὶ ἀπολαύουν τὸσων ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων. Ωστε νὰ μὴ τολμοῦν νὰ βγάλουν ἄχνα ἀπὸ τὸ σόμα τους.

Εύχης ἔογο θὰ ἦτο νὰ

· Αλλά, ἀν ρίζωμε ζητανόμενα στὴν πολιτικὴ ιστορία τῆς ἀνθρωπότητος, παρατηροῦμε τὰ ἀκόλουθα: η ἀρχαία ἀθηναϊκὴ δημοκρατία, ποὺ ἔθεωρήθη γενέτειρα καὶ πρότυπο τῆς δημοκρατίας, εὑρίσκε τὴν πεμπτοῖσα της στὴν συμπυκνωμένη ἐπισήμανσιν τοῦ Θουκυδίου «κύρῳ ύπο τοῦ πλήθους ἐφέρετο (ἐν νοεῖται δημοκρατίας). Αὐτὸς διεῖ τὴν πολύτιμη συνταγή: «εἰς τὸν Εθνο-, κάθε ἐποχήν

· Αλλά, ἀν ρίζωμε ζητανόμενα στὴν πολιτικὴ ιστορία τῆς ἀνθρωπότητος, παρατηροῦμε τὰ ἀκόλουθα: η ἀρχαία ἀθηναϊκὴ δημοκρατία, ποὺ ἔθεωρήθη γενέτειρα καὶ πρότυπο τῆς δημοκρατίας, εὑρίσκε τὴν πεμπτοῖσα της στὴν συμπυκνωμένη ἐπισήμανσιν τοῦ Θουκυδίου «κύρῳ ύπο τοῦ πλήθους ἐφέρετο (ἐν νοεῖται δημοκρατίας). Αὐτὸς διεῖ τὴν πολύτιμη συνταγή: «εἰς τὸν Εθνο-, κάθε ἐποχήν

· Αλλά, ἀν ρίζωμε ζητανόμενα στὴν πολιτικὴ ιστορία τῆς ἀνθρωπότητος, παρατηροῦμε τὰ ἀκόλουθα: η ἀρχαία ἀθηναϊκὴ δημοκρατία, ποὺ ἔθεωρήθη γενέτειρα καὶ πρότυπο τῆς δημοκρατίας, εὑρίσκε τὴν πεμπτοῖσα της στὴν συμπυκνωμένη ἐπισήμανσιν τοῦ Θουκυδίου «κύρῳ ύπο τοῦ πλήθους ἐφέρετο (ἐν νοεῖται δημοκρατίας). Αὐτὸς διεῖ τὴν πολύτιμη συνταγή: «εἰς τὸν Εθνο-, κάθε ἐποχήν

· Αλλά, ἀν ρίζωμε ζητανόμενα στὴν πολιτικὴ ιστορία τῆς ἀνθρωπότητος, παρατηροῦμε τὰ ἀκόλουθα: η ἀρχαία ἀθηναϊκὴ δημοκρατία, ποὺ ἔθεωρήθη γενέτειρα καὶ πρότυπο τῆς δημοκρατίας, εὑρίσκε τὴν πεμπτοῖσα της στὴν συμπυκνωμένη ἐπισήμανσιν τοῦ Θουκυδίου «κύρῳ ύπο τοῦ πλήθους ἐφέρετο (

